

тѣпватъ по сѣщия начинъ и не имъ вѣрвашъ. Това сме и ние, свърѣменнитѣ хора, прѣпорѣчваме се, че имаме по-вече ефективъ, когато въ сѣщностъ нѣмаме толкова. Като се смѣкнатъ нѣколко нули, ще дойдемъ до самата истина.

Христосъ казва: „Вие ме наричате Учителъ и Господъ и добръ казвате, защото съмъ“. Той е говорилъ много важни работи, незаписани въ евангелието. Да, Христосъ дойде да ви научи, какъ да живѣте. Нѣкои казватъ: „Достатъчно ви е това, което Христосъ е говорилъ“. Да, за спасението ви е достатъчно, но не и да ви научи какъ да живѣте. А Иоанъ казва, че Христосъ е говорилъ толкова много, че ако би се написало всичко, то книгитѣ на цѣлия свѣтъ, не сѣ въ състояние да побератъ това. Азъ зная, че и отъ това, което Христосъ е говорилъ, е прѣдадена една много малка частъ. Азъ черпя своитѣ принципи отъ една много голѣма книга, на която всѣко камъче, листче, клонче, цвѣтче, съставляватъ азбуката. Азъ постоянно прѣвеждамъ отъ тази велика книга. Като взема единъ листъ отъ нѣкое дърво, азъ започвамъ да го разглеждамъ и чета по него, дѣ и при какви условия се образувалъ този листъ; дѣ е расло това дърво, защо е остарѣло, какви сѣ били тогава хората, въ какви врѣмена е живѣло, какво е било състоянието на слънчевата система и т. н. Всичко това азъ провѣрявамъ по отпечатьцитѣ на всѣки листъ и клонче. А вие се спирате прѣдъ дърветата, разглеждате ги и си мислите, че тѣ нѣматъ свои прѣживѣвания, че не говорятъ и не виждатъ. Колко красиво говорятъ и виждатъ цвѣтата и дърветата! Всѣки листъ има свое очице, чете всичкитѣ ви мисли, и като седнете подъ нѣкое дърво да размишлявате, всѣка ваша мисль се отпечатва върху дървото и отдѣлнитѣ листа. Слѣдъ врѣме вие ще можете да четете по дърветата вашия животъ, както и този на вашитѣ прѣдшественици. Колко пѣти, като съмъ се спиралъ подъ нѣкое дърво, то ми е разказвало мислитѣ и дѣйствиата на разни философи, свещеници и други хора, които се спирани подъ него! Трѣбва да знаемъ, че прѣдъ Бога всичко е открито, нѣма нищо скрито въ тоя свѣтъ. Вие казвате, че дърветата сѣ безсловесни сѣщества, а човѣкътъ билъ словесно сѣщество. Азъ съмъ противъ това: нѣма безсловесни сѣщества въ